

***Mare de llet i mel* de Najat El Hatchmi**

16 de maig 2023

Biografia i obra:

Neix a Beni Sidel, poblet de la serralada del Rif al nord de Nador que és capital de província. Als 8 anys es trasllada a Vic on residia el seu pare, allí va créixer i va realitzar la formació acadèmica fins arribar a la Universitat de Barcelona on estudià Filologia Àrab.

Ha tingut diverses ocupacions, entre elles mediatra cultural i tècnica d'acollida a la ciutat de Vic. Ha estat col·laboradora en diversos mitjans de comunicació com Catalunya Ràdio, el 9 Nou de Vic, la Vanguardia i el País.

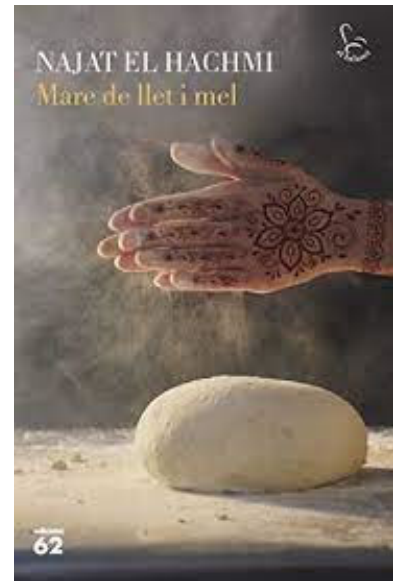
Va començar a escriure de molt jove com a mitjà per expressar les inquietuds i reflexions que li produïa el fet de pertànyer a dos mons diferents.

El seu primer llibre ***Jo també sóc catalana*** (2004) tracta de la integració a la cultura catalana de les persones immigrants. Després publica ***L'últim patriarca*** (2008) pel que obté el Premi Ramón Llull, llibre traduït a deu idiomes. El 2011 edita ***La caçadora de cossos***, el 2015 guanya el Premi Sant Joan de Narrativa i Premi Ciutat de Barcelona per ***La filla estrangera***, l'argument central és el conflicte d'identitats entre una mare i una filla. [Aquest llibre és el contrapès a la novel·la que llegim avui] I El 2018 surt a la llum ***Mare de llet i mel***, el 2019 ***Sempre han parlat per nosaltres*** i el 2021 ***Dilluns ens voldran*** amb el que guanya el Premi Nadal.

PARLEM DE L'OBRA

La Fàtima, una dona nascuda al Rif, al Marroc, decideix emigrar a Catalunya, amb la seva filla petita. Una decisió arriscada, però que veu que és l'única manera de sobreviure. La novel·la ens relata què suposa aquesta experiència des del punt de vista de la protagonista que ha de tirar endavant tota sola, sense saber llegir ni escriure i sense conèixer l'idioma del país d'acollida. També ens acostava a l'enyor a la pròpia terra, a les aromes i colors de casa, a la família.

Gràcies al seu esforç i treball, i a la solidaritat d'algunes persones. La Fàtima i la seva filla aconsegueixen tirar endavant.

A través dels ulls de Fàtima coneixerem el dia a dia d'una família humil d'una zona rural del Marroc on les dones estan obligades a treballar de sol a sol sense guanyar res a canvi i sense tenir ni veu ni vot en la presa de decisions, que sempre recau en mans dels homes. Igualment coneixerem els tabús, creences, prohibicions a que estan sotmeses les nenes: *Les noies com cal no parlen, no miren, i encara menys ensumen els homes.*

La història transcorre en dos plans geogràfics i temporals diferenciats, amb capítols intercalats al Marroc i a Catalunya, cosa que aporta moviment i riquesa a la novel·la. Per altra banda, el relat, tot i ser colpidor i íntim defuig de dramatismes.

La novel·la també ens parla de maternitat i de vincle entre mares i filles, que ocupa un lloc central en tot el relat. Una mare, la Fàtima, que se sent lligada per un cordó umbilical imaginari amb la seva filla, encara que no sempre serà capaç de comprendre-la ni de donar-li allò que més necessita. Aquí se'ns presenta en majúscula el conflicte de la novel·la que en fa una qüestió universal.

De fet, *Mare de llet i mel* retrata els costums i estil de vida rifenya. Najat és crítica, crítica amb la societat marroquina i alhora ens mostra allò que no volem veure de la nostra. Contraposa totes dues societats i fa un homenatge a totes les mares que sense saber llegir ensenyen a escriure. Així mateix l'homenatge el podem traslladar a totes les dones que sembla que siguin invisibles. Unes dones que han de viure, ja sigui al Marroc o aquí, en contextos hostils, on s'han de sobreposar a tot tipus de barreres i desgràcies.

La veu de Najat El Hachmi ens és molt necessària. Tenim molt de camí per recórrer com a país d'acollida però m'agrada que una veu literària com la d'ella ja formi part de la literatura catalana. És un gran gaudi per totes nosaltres que en som lectores.